

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt anden Behandling af Forslag til Lov om Dyrtidshjælp.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 153, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 23).

Formanden: Denne Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet (Ophold). Det er givet.

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (J. Pedersen): Der er i Lovforslaget, som det foreligger fra Folketinget, et Par Ukorrektheder, som jeg finder det rigtigst at gøre opmærksom paa. I Litra a. i § 2 hedder det, at de Tjenestemænd, hvis Aarsindtægt er 1,350 Kr. og derunder, skal have den i dette Litra nævnte Dyrtidshjælp. Dette er jo fuldkommen klart og korrekt. Men gaar vi til det næste Litra, tales der om de Tjenestemænd, hvis Aarsindtægt er mellem 1,350 og 1,550 Kr. Herunder indbefattes jo hverken det første eller det sidste Tal. At dette Litra ikke indbefatter 1,350 Kr., er jo rigtigt nok, eftersom Tjenestemænd paa denne Indtægt hører med til Litra a., men hvis en Lønning paa 1,550 Kr. ikke indbefattes derunder, vil en saadan slet ikke komme med, thi i det næste Litra hedder det, at der gælder Dyrtidshjælpen for de Tjenestemænd, hvis Indtægt er mellem 1,550 og 1,750 Kr. Imidlertid er man i Udvalget gaaet ud fra, at Meningene maa være den, at der gælder for de følgende Litra det samme som for det første, saaledes at det første Tal i de følgende Litra ikke kommer med, thi det er taget med i det foregaaende, men derimod maa Slutningsbeløbet komme med hver Gang. Ligesom dette altsaa gælder for Litra a., maa det forudsættes, at det ogsaa gælder for de følgende Litra.

Saa er der i § 3 en Bestemmelse om, at privat Indtægt af enhver Art, som Tjenestemanden har oppebaaret i Tidsrummet fra 1. August 1914 til 31. Juli 1915, medregnes i Aarsindtægten, for saa

vidt Beløbet overstiger 300 Kr. Det er jo ikke Meningene. Meningene er, som det meget tydeligt fremgaar af Forhandlingerne i Folketinget, at det kun er det Beløb, der overstiger de 300 Kr., der skal medregnes til Aarsindtægten. Det staar her imidlertid ikke. Her staar, at Beløbet medregnes, „for saa vidt Beløbet overstiger 300 Kr.“. 400 Kr. overstiger f. Eks. 300 Kr., og taget efter Bogstaven maa de alle komme med, men det er jo ikke Meningene. Da det er den højtærede Minister, der afgør alle Tvivlsspørgsmaal, behøver man jo ikke at frygte for, at Domstolene skulde komme til noget andet Resultat end det, der har været Lovgivningsmagtens Mening. — Jeg har fremhævet disse Punkter for at faa den højtærede Ministers Tilslutning til, at den Opfattelse, man nærer i Udvalget, er den rigtige.

Saa skal jeg endnu gøre opmærksom paa, at der i Udvalget har været Spørgsmaal om, hvorvidt Ekstraindtægter, som Befalingsmænd i Hær og Flaade maatte have under de nuværende Forhold, skal medregnes, eller om de i Lighed med Opholdspenge, Kørselspenge o. s. v. kan fradrages Aarsindtægten.

Paa dette Tidspunkt skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger og i Henhold til Betænkningen anbefale at stemme mod de foreliggende Ændringsforslag og altsaa for Lovforslaget, som det foreligger vedtaget i Folketinget.

Piper: Udvalgets Medlemmer har jo delt sig i et Flertal og et Mindretal. Samtlige Medlemmer af Udvalget har været enige i den Grundbetragtning, at der er Dyrtid til Stede, og at der bør hjælpes. Ligeledes har man været enig om, at man bør være varlig med Statskassen under de nuværende vanskelige Forhold. Det, der skiller Mindretallet fra Flertallet, er Spørgsmaalet om, hvor langt man skal gaa med Hjælpen. Det af den højtærede Finansminister fremsatte Lovforslag medførte en kalkulatorisk Udgift paa $3\frac{3}{4}$ Mill. Kr., og der var i det et vist System, idet det efter en jævn Skala kom de Tjenestemænd til Hjælp, der havde indtil 2,700 Kr., medens det havde en Bestemmelse om, at Tilskuddet ikke maatte overstige 10 pCt. Det viste sig ved Efterregning, at der derved droges for snævre Grænser, saaledes at man kom dem med de smaa Indtægter for lidt til Hjælp. Det Forslag, hvorom man er enedes i Folketinget, retter denne Fejl, men gaar for meget til den modsatte Side. Medens